

Συζήτηση για την κλιματική αλλαγή στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

/ [Ενορίες](#)

Πλέον, οι αναφορές που γίνονται σήμερα στην κλιματική αλλαγή, αφορούν εκείνη που προέρχεται από ανθρωπογενείς παράγοντες και άρχισε να απασχολεί την ανθρωπότητα όταν άρχισαν να φαίνονται τα αποτελέσματα της βιομηχανικής επανάστασης και ιδιαίτερα με την επανάσταση της πληροφορίας.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο

πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», την Παρασκευή 18 Οκτωβρίου, ο Συγγραφέας κ. Στέφανος Μίλεσης, Πρόεδρος της Φιλολογικής Στέγης Πειραιώς, φιλοξένησε τον κ. Κλέαρχο Μαυριλάκο, Δικηγόρο παρ' Αρείω Πάγω, ειδικό σε θέματα περιβαλλοντικού δικαίου και προστασίας περιβάλλοντος, Διδάσκων Ναυτικού Δικαίου ΑΕΝ Ασπροπύργου, σε μια συζήτηση με θέμα «**Ρύπανση υδάτων, ατμόσφαιρας και κλιματική αλλαγή**».

Ξεκινώντας η συζήτηση, ο κ. Μαυριλάκος ξεκαθάρισε αρχικά ότι αυτό που αποκαλούμε κλιματική αλλαγή, δεν αναφέρεται μόνο σε επιπτώσεις ανθρωπογενών παραγόντων, αλλά εμφανίζεται τα εκατομμύρια χρόνια που υπάρχει ο πλανήτης μας.

Εξηγώντας ότι το φαινόμενο της κλιματικής αλλαγής είναι η αύξηση της μέσης θερμοκρασίας σε μία περιοχή επί μακρό χρονικό διάστημα.

«Πλέον, οι αναφορές που γίνονται σήμερα στην κλιματική αλλαγή, αφορούν εκείνη που προέρχεται από ανθρωπογενείς παράγοντες και άρχισε να απασχολεί την ανθρωπότητα όταν άρχισαν να φαίνονται τα αποτελέσματα της βιομηχανικής επανάστασης και ιδιαίτερα με την επανάσταση της πληροφορίας.»

Αυτό που παρατηρείται είναι ότι χώρες ανεπτυγμένες βιομηχανικά, όπως οι ΗΠΑ, οι οποίες είναι οι πιο ρυπογόνες, επιβάλλουν μέτρα τα οποία καλούνται να τα εφαρμόσουν χώρες που βρίσκονται σε πρωτογενές ακόμη επίπεδο που ζουν από την αγροτική καλλιέργεια και έχουν ακόμη μεγάλα δάση.

Ενώ, όπως παρατήρησε ο κ. Μαυριλάκος, θα έπρεπε τα μέτρα να αφορούν πρωτίστως τις χώρες που παράγουν υψηλούς ρύπους και καταναλώνουν πόρους, αλλά στη διεθνή πραγματικότητα επικρατεί το δίκαιο του ισχυρού. Και παρατηρούμε την αντίφαση, αυτοί που παράγουν το δίκαιο να είναι ουσιαστικά αυτοί που παράγουν τους ρύπους

«Κάποτε, αυτό που σήμερα αντιμετωπίζουμε, δηλαδή την μέση άνοδο της θερμοκρασίας κατά ενάμιση βαθμό σε σχέση με τα χρόνια πριν την βιομηχανική επανάσταση, θεωρούνταν ακραίο σενάριο.

Κι όμως σήμερα είναι πραγματικότητα κι αν συνεχίσουμε με τους ίδιους ρυθμούς, οι επιστήμονες υπολογίζουν ότι περίπου το 2040 θα έχουμε δύο βαθμούς αύξηση της θερμοκρασίας, που αυτό σημαίνει καταστροφή.»

Πέραν από τον γενικό λόγο που γίνεται, περί κλιματικής αλλαγής κάθε ανθρώπινη παρέμβαση έχει κάποιες επιπτώσεις, αλλά το μέγεθος αυτών των επιπτώσεων πρέπει να ερευνάται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, στο συγκεκριμένο μικροκλίμα και να υπάρχουν απτά αποτελέσματα. Και κάθε ενεργειακή μετάβαση χρειάζεται σχέδιο και προγραμματισμό για την κάλυψη πραγματικών αναγκών.

Ότι αφορά την κλιματική αλλαγή, όπως εξήγησε ο κ. Μαυριλάκος, είναι μία αλληλουχία επιπτώσεων αλλά και παραγόντων που την προκαλεί, γι' αυτό και είναι πολύ δύσκολο για τους επιστήμονες να τη μελετήσουν και να κάνουν προβλέψεις για την εξέλιξη της, γιατί αποτελεί ένα ντόμινο καταστάσεων.

Αυτό που επισημάνθηκε emphaticά στη συζήτηση ήταν ότι:

«Όταν ο άνθρωπος πάει και βάζει το χέρι του σε πράγματα τα οποία υπάρχουν πολύ πριν απ' αυτόν, ακολουθούν νόμους που αυτός προσπαθεί ακόμα και σήμερα να τους κατανοήσει παρατηρώντας τη φύση, αυτό δείχνει μία αλαζονεία.

Συνεχίζουμε να παράγουμε λάθος ενέργειες και αυτό που θεωρούμε πρόοδο και εξέλιξη, είναι τελικά λάθος με τον τρόπο που γίνεται. Σαν ανθρώπινο είδος το θέμα είναι να διασφαλίσουμε ότι η ανάπτυξη δεν θα γίνεται σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος, κάτι που μπορεί να γίνει αλλά είναι πιο κοστοβόρο.»

Το τελικό μήνυμα της συζήτησης ήταν η ευαισθητοποίηση και δραστηριοποίηση του κόσμου για το περιβάλλον και η άσκηση πιέσεων στις ηγεσίες, όποιες κι είναι αυτές, γιατί η κλεψύδρα αδειάζει.

